

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی ارزشیابی کیفی توصیفی ایران با کشور سوئد

محل انتشار:

شانزدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

فاطمه سلیمانی - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان علامه طباطبائی ارومیه

خلاصه مقاله:

بهبود کیفیت آموزش بی تردید از فعالیت در جهت گسترش، کمی پیچیده تر است زیرا عوامل موثر بر بهبود کیفیت متنوع و زیاده‌ستند. تغییر و پیشرفت در هر جامعه ای مستلزم ایجاد تغییر وسیع و جامع نظام آموزشی آن جامعه است. ارزشیابی به عنوان حلقة تأثیرگذار در فرایند فعلی برنامه ریزی درسی، نه عملکرد دیگر مؤلفه ها را در نظام آموزش و پرورش نشان می دهد و نه آگاهی کاملی از ابعاد مختلف رشد در زمینه های جسمانی عاطفی عقلانی و اجتماعی ارائه می دهد. در ارزشیابی توصیفی در ایران، معلم به دنبال اطلاعاتی است که براساس آن بتواند درباره بهبود فرایند پادگیری داشت آموزان در کلاس تصمیم های مناسب بگیرد این نوع ارزشیابی برای تشخیص ضعفها قوتها و مشکلات فرایند پادگیری و اصلاح و بهبود آن به کار می رود. در ادواره ابتدایی در کشور سوئد، در این مقطع ۶ ساله، درست مانند کشور خودمان هیچ نمره‌ای به دانش آموز داده نمی‌شود و والدین به صورت توصیفی و گزارش مدرسه، عملکرد فرزند خود را می‌سنجند. همچنین در این دوران والدین نیز در بخشی از امور آموزشی حضور دارند و برای پیشرفت فرزندشان، قدمهایی بر میدارند. در این دوران، دانش آموزان با درس‌هایی نظری ریاضی، خواندن و نوشتن زبان سوئدی، علوم طبیعی و اجتماعی و... آشنا می‌شوند.

کلمات کلیدی:

ارزشیابی، کیفی توصیفی، سوئد، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979344>

